

TREDJE VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 16 MARS

Läsning

2 Kung 5:1-15

Naaman, den arameiske kungens härhövitsman, hade stort anseende hos sin herre och var högt aktad, ty genom honom hade Herren gett seger åt Aram. Och han var en tapper stridsman, men spetälsk. Nu hade araméerna, en gång då de drog ut på strövtåg, fört med sig som fånge ur Israels land en ung flicka, som kom i tjänst hos Naamans hustru. Denna sade till sin matmoder: »Ack att min herre vore hos profeten i Samaria, så skulle denne nog befria honom från hans spetälska!» Då gick hon iväg och berättade detta för sin herre och sade: »Så och så har flickan från Israels land sagt.« Kungen i Aram svarade: »Far dit, så skall jag sända brev till kungen i Israel.«

Så for han då och tog med sig tio talenter silver och sex tusen siklar guld, likaså tio högtidsdräkter. Och han överlämnade brevet till Israels kung, och i det stod det: »Nu, när detta brev kommer dig till handa, må du veta att jag har sänt till dig min tjänare Naaman, för att du må befria honom från hans spetälska.«

När Israels kung hade läst brevet, rev han sönder sina kläder och sade: »Är jag då Gud, så att jag skulle kunna döda och göra levande, eftersom denne sänder bud till mig att jag skall befria en man från hans spetälska? Märk nu och se hur han vill komma i tvist med mig.«

Men när gudsmannen Elisa hörde att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, sände han bud till kungen och lät säga: »Varför har du rivit sönder dina kläder? Låt honom komma till mig, så skall han erfara att en profet finns i Israel.«

Så kom då Naaman med sina hästar och vagnar och stannade vid dörren till Elisas hus. Då sände Elisa ett bud ut till honom och lät säga: »Gå bort och bada dig sju gånger i Jordan, så skall ditt kött åter bli sig likt, och du skall bli ren.« Men Naaman blev vred och for sin väg, och han sade: »Jag tänkte att han skulle gå ut till mig och träda fram och åkalla Herrens, sin Guds, namn och föra sin hand fram och åter över stället och så ta bort spetälskan. Är inte Damaskus' floder, Abana och Parpar, bättre än alla vatten i Israel? Då kunde jag ju lika gärna bada mig i dem för att bli ren.« Så vände han om och for sin väg i vrede.

Men hans tjänare gick fram och talade till honom och sade: »Min fader, om profeten hade förelagt dig något svårt, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu, då han bara har sagt till dig: 'Bada dig, så blir du ren'!« Då for han ned och doppade sig i Jordan sju gånger, som gudsmannen hade sagt. Och hans kött blev då åter sig likt, friskt som en ung gosses kött, och han blev ren. Därefter återvände han till gudsmannen med hela sin skara och gick in och trädde fram för honom och sade: »Se, nu vet jag att ingen Gud finns på hela jorden utom i Israel.«

Responsoriepsalm

Ps 42:2-3; 43:3-4 (R. 3)

R. Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.

Som hjorten trängtar till vattenbäckar,

så trängtar min själ efter dig, o Gud.
Min själ törstar efter Gud, efter den levande Guden.
När skall jag få träda fram inför Guds ansikte? R.

Sänd ditt ljus och din sanning, må de leda mig,
må de föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud, som är min glädje och fröjd,
och tacka dig på harpa, Gud, min Gud. R.

Lovsång

Jfr Ps 130:5,7

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Min själ väntar efter Herren,
och jag hoppas på hans ord,
ty hos Herren finns nåd och frälsning.

Evangelium

Luk 4:24-30

När Jesus kom till Nasaret, sade han till folket i synagogan: »Sannerligen, ingen profet blir erkänd i sin hemstad. Jag försäkrar: det fanns många änkor i Israel på Elias tid, när himlen inte gav regn på tre och ett halvt år och det blev svår hungersnöd i hela landet. Ändå sändes Elia inte till någon av dem utan till en änka i Sarefat nära Sidon. Och det fanns många spetälska i Israel på profeten Elishas tid, och ändå blev ingen av dem botad, däremot syriern Naaman.« Alla i synagogan blev ursinniga när de hörde detta, de sprang upp och drev honom ut ur staden och förde honom fram till branten av det berg som staden låg på för att störta ner honom. Men han gick rakt igenom folkhopen och fortsatte sin väg.

TISDAG DEN 17 MARS

Läsning

Till Dan B:2, 11-20

Omvärvd av elden bad Asarja denna bön:

»För ditt namns skull, överge oss inte för alltid,
upphäv inte ditt förbund
och ta inte din barmhärtighet från oss,
för Abrahams skull, som du älskade,
för din tjänare Isaks skull
och för Israels, som var din helige.
Dem lovade du att ge ättlingar
lika talrika som himlens stjärnor
och sandkornen på havets strand.
Härskare, vi har blivit det minsta av alla folk;
i dag är vi för våra synders skull obetydligast på hela jorden.

I denna tid finns varken furste, profet eller ledare,
varken brännoffer eller slaktoffer, matoffer eller rökelse,
och ingen plats där vi kan offra inför dig och vinna nåd.
Men ta emot oss
när vi kommer med förkrossad själ och ödmjuk ande,
som om detta vore brännoffer av baggar och tjuvar
och feta lamm i tiotusental.
Må detta bli vårt offer inför dig i dag,
och därtill en fullkomlig lydnad för dig,
ty den som litar till dig skall aldrig stå med skam.
Nu följer vi dig helhjärtat,
vi fruktar dig och söker oss till dig.
Låt inte skammen drabba oss,
utan visa din mildhet och din stora nåd
i allt vad du gör med oss.
Rädda oss, du som har gjort så underbara ting,
och vinn ära åt ditt namn, Herre.«

Responsoriepsalm

Ps 25:4–9 (R. 7a)

R. Herre, tänk på mig i din nåd.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Tänk, Herre, på din barmhärtighet och din nåd,
ty de är av evighet.
Tänk inte på mina överträdelser
och på min ungdoms synder.
Herre, tänk på mig i din nåd
för din godhets skull. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Lovsång

Jfr Joel 2:12–13

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Vänd om till mig av allt ert hjärta, säger Herren,
ty jag är nådig och barmhärtig.

Evangelium

Matt 18:21–35

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?« Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen, förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala, befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände, tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«

ONSDAG DEN 18 MARS

Läsning

5 Mos 4:1, 5-9

Mose talade till folket och sade: »Och nu, Israel, hör de stadgar och förordningar som jag vill lära er, för att ni må göra efter dem, så att ni må leva och komma in i och ta i besittning det land som Herren, era faders Gud, vill ge er. Se, jag har lärt er stadgar och förordningar, så som Herren, min Gud, har befallt mig, för att ni må göra efter dem i det land dit ni nu kommer, för att ta det i besittning. Ni skall hålla dem och göra efter dem, ty det skall tillräknas er som vishet och förstånd av andra folk. När de får höra alla dessa stadgar, skall de säga: »I sanning, ett vist och förståndigt folk är detta stora folk.«

Ty vilket annat stort folk finns, vars gudar är det så nära som Herren, vår Gud, är oss, så ofta vi åkallar honom? Och vilket annat stort folk finns, som har stadgar och förordningar så rättfärdiga som hela denna lag, vilken jag i dag förelägger er? Ta dig endast till vara och akta dig väl, så att du inte glömmer vad dina ögon såg och inte låter det vika från ditt hjärta i alla dina livsdagar, utan talar om det för dina barn och dina barnbarn.«

Responsoriepsalm

Ps 147:12-13, 15-16, 19-20 (R. 12a)

R. Jerusalem, prisa Herren.

Jerusalem, prisa Herren,

Sion, lova din Gud.
Han har gjort bommarna för dina portar fasta,
han har välsignat dina söner. R.

Han sänder ut sitt ord över jorden,
hans befallning skyndar iväg med hast.
Han låter snö falla som ull,
rimfrost strör han ut som aska. R.

Han har förkunnat för Jakob sitt ord,
för Israel sina stadgar och bud.
Så har han inte gjort för något främmande folk,
och hans bud, dem känner de inte. R.

Lovsång

Jfr Joh 6:63c, 68c

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Alla dina ord är ande och liv;
du har det eviga livets ord.

Evangelium

Matt 5:17-19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Sannerligen, innan himlen och jorden förgår, skall inte en enda bokstav, inte minsta prick i lagen förgå; inte förrän allt har skett. Den som upphäver ett enda av buden, om så det allra minsta, och undervisar människorna så, han skall räknas som den minste i himmelriket. Men den som handlar och undervisar efter dem skall räknas som stor i himmelriket.«

TORSDAG DEN 19 MARS

JOSEF, JUNGFRU MARIAS BRUDGUM

Högtid

Första läsningen

2 Sam 7:4-5a, 12-14a, 16

Herrens ord kom till Natan. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för evig tid. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. jfr 37)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 657. När den läses används följande text:

R. Hans ätt skall evigt bestå.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet,
jag vill låta min mun förkunna din trofasthet
från släkte till släkte.

Ja, jag säger: För evig tid skall nåd byggas upp.
I himlen, där befäster du din trofasthet. R.

»Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evig tid
och bygga din tron från släkte till släkte.« R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippta.
Jag skall bevara min nåd åt honom i all evighet,
och mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

Andra läsningen

Rom 4:13, 16–18, 22

Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att ärva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham. Han är allas vår far, som det står skrivet: *Jag har gjort dig till far till många folk*, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: *Så talrik skall din avkomma bli. Därför räknades han som rättfärdig.*

Lovsång

Ps 84:5

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.

Evangelium

Matt 1:16, 18–21, 24a

Jakob blev far till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.
Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han

hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« När Josef vaknade, gjorde han som Herrens ängel hade befallt.

eller:

Evangelium

Luk 2:41-51

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.« Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?« Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt.

FREDAG DEN 20 MARS

Läsning

Hos 14:2-10

Så säger Herren:

Vänd om, o Israel, till Herren, din Gud,
ty genom din missgärning har du kommit på fall.
Ta med er böneord, och vänd så åter till Herren.
Säg till honom: »Skaffa bort all missgärning,
och ta fram goda gåvor,
så vill vi bära fram till dig våra läppars offer,
som man offrar tjurar.
Hos Assur skall vi ej mer söka vår frälsning,
vi skall inte vidare stiga till häst.
Våra händers verk skall vi inte mer kalla för vår Gud.
Ty hos dig är det som den faderlöse får barmhärtighet.«
Ja, deras avfällighet vill jag hela,
jag vill bevisa dem kärlek av hjärtat,
ty min vrede har vänt sig ifrån dem.
Jag skall bli för Israel som dagg,

han skall blomstra som en lilja,
och som Libanons skog skall han skjuta rötter.
Rotskott skall utgå från honom,
han skall bli lik ett olivträd i fågring,
och doft skall han sprida som Libanon.
De som bor i hans skugga skall åter få odla säd
och skall grönska som vinträd.
Hans namn skall vara som Libanons vin.
Men vad har jag då mer
att skaffa med avgudarna, du Efraim!
Jag själv vill ju ge bönhörelse och se till honom.
Ja, lik en grönskande cypress vill jag bli,
hos mig skall finnas frukt att hämta för dig.
Den som är vis, han må ge akt på detta,
den som är förståndig, han må besinna detta.
Ty Herrens vägar är rätta,
och på dem vandrar de rättfärdiga,
men överträdarna kommer där på fall.

Responsoriepsalm

Ps 81:6c-11b, 14, 17 (R. jfr 11a, 9a)

R. Jag är Herren. Hör min röst.

Jag hör ett tal som är mig nytt:

»Jag lyfte bördan från hans skuldra,
hans händer blev fria från lastkorgen.

Jag räddade dig, när du ropade i nöden. R.

Jag svarade dig ur åskan,

jag prövade dig vid Meribas vatten.

Hör, mitt folk, och låt mig varna dig.

Israel, o att du ville höra mig! R.

Hos dig skall inte finnas någon annan gud,

du skall inte tillbe någon främmande gud.

Jag är Herren, din Gud,

som har fört dig upp ur Egypten. R.

Ack om mitt folk ville höra mig,

om Israel ville vandra på mina vägar!

Jag skulle bispisa mitt folk med bästa vete,

ja, med honung ur klippan skulle jag mätta dig.« R.

Lovsång

Jfr Matt 4:17

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Omvänd er, säger Herren:
himmelriket är nära.

Evangelium

Mark 12:28b-34

Vid den tiden kom en av de skriftlärda fram till Jesus och frågade honom: »Vilket är det viktigaste budet av alla?» Jesus svarade: »Viktigast är detta: *Hör, Israel, Herren vår Gud är den ende Herren, och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft.* Sedan kommer detta: *Du skall älska din nästa som dig själv.* Något större bud än dessa finns inte.« Den skriftlärde sade: »Du har rätt, mästare! Det är som du säger: han är den ende, det finns ingen annan än han. Att älska honom av hela sitt hjärta, av hela sitt förstånd och av hela sin kraft och att älska sin nästa som sig själv, det är mer än alla brännoffer och andra offer.« När Jesus hörde att mannen svarade klokt, sade han: »Du har inte långt till Guds rike.« Sedan vågade ingen fråga honom mera.

LÖRDAG DEN 21 MARS

Läsning

Hos 6:1-6

»Kom, låt oss vända om till Herren.
Ty han har sårat oss, han skall också hela oss.
Han har slagit oss, han skall också förbinda oss.
Han skall om två dagar åter göra oss friska,
ja, på tredje dagen skall han låta oss stå upp,
så att vi får leva inför honom.
Så låt oss lära känna Herren,
ja, låt oss sträva efter att lära känna honom.
Hans uppgång är så viss som morgonrodnadens,
och han skall komma över oss lik ett regn,
lik ett vårregn, som vattnar jorden.«

Vad skall jag ta mig till med dig, Efraim?
Vad skall jag ta mig till med dig, Juda?
Er kärlek är ju lik morgonskyn,
lik daggen, som tidigt försvinner.
Därför har jag delat ut mina hugg genom profeterna,
därför har jag dräpt dem genom min muns tal.
Så skall domen över dig stå fram i ljuset.
Ty jag har behag till kärlek och inte till offer,
och till Guds kunskap mer än till brännoffer.

Responsoriepsalm

Ps 51:3-4, 18-21ab (R. Hos 6:6)

R. Jag har behag till kärlek och inte till offer.

Gud, var mig nådig i din godhet,

utplåna mina överträdelser i din stora barmhärtighet.
Två mig väl från min missgärning,
och rena mig från min synd. R.

Ty du har inte behag till offer,
då skulle jag ge dig sådana;
du har inte lust till brännoffer.
Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande,
ett förkrossat och bedrövat hjärta
skall du, Gud, inte förakta. R.

Gör väl mot Sion i din nåd,
bygg upp Jerusalems murar.
Då skall du få rätta offer, som behagar dig,
brännoffer och heloffer. R.

Lovsång

Jfr Ps 95:8ab

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 18:9-14

Vid den tiden riktade Jesus denna liknelse till några som litade på att de själva var rättfärdiga och som såg ner på alla andra: »Två män gick upp till templet för att be, den ene var farisé, den andre tullindrivare. Farisen ställde sig och bad för sig själv: 'Jag tackar dig, Gud, för att jag inte är som andra människor, tjuvar och bedragare och horkarlar, eller som tullindrivaren där. Jag fastar två gånger i veckan, jag lämnar tionde av allt jag köper.' Men tullindrivaren stod avsides och vågade inte ens lyfta blicken mot himlen utan slog med händerna mot bröstet och sade: 'Gud, var nådig mot mig syndare.' Jag säger er, det var han som gick hem rättfärdig, snarare än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, men den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.«

FJÄRDE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 22 MARS

Första läsningen

1 Sam 16:1b, 6-7, 10-13a

Herren sade till Samuel: »Fyll ditt smörjhorn med olja och ta det med dig. Jag sänder dig till Jishaj i Betlehem, ty jag har utsett en av hans söner till kung.« När Samuel kom dit såg han Eliav och tänkte: »Här inför Herren står nu hans smorde.« Men Herren sade till Samuel: »Fäst dig inte vid hans utseende och hans resliga gestalt – honom har jag förkastat. Herren ser med andra ögon än människor: människor ser till det yttre, men Herren ser till hjärtat.« På detta sätt lät Jishaj sina sju söner stiga fram, men Samuel sade: »Herren har inte utvalt någon av dessa.« Sedan frågade han:

»Är detta alla dina söner?« – »Nej«, svarade Jishaj, »den yngste är kvar, men han är ute och vallar fåren.« Då sade Samuel: »Skicka efter honom, vi går inte vår väg förrän han har kommit.« Jishaj lät hämta honom, och han var ljus och ståtlig och hade vackra ögon. Och Herren sade: »Han är det, honom skall du smörja.« Samuel tog då oljehornet och smorde honom mitt ibland hans bröder. Och Herrens ande föll över David och var sedan alltid med honom.

Responsoriepsalm

Ps 23 (R. 1)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 621. När den läses används följande text:

R. Herren är min herde, ingenting skall fattas mig.

[Herren är min herde,
 ingenting skall fattas mig.]
Han för mig i vall på gröna ängar,
 han låter mig vila vid lugna vatten.
Han ger mig ny kraft
 och leder mig på rätta vägar,
 sitt namn till ära. R.

Inte ens i den mörkaste dal
 fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
 din käpp och din stav gör mig trygg. R.

Du dukar ett bord för mig
 i mina fienders åsyn,
du smörjer mitt huvud med olja
 och fyller min bägare till brädden. R.

Din godhet och nåd skall följa mig
 varje dag i mitt liv,
och Herrens hus skall vara mitt hem
 så länge jag lever. R.

Andra läsningen

Ef 5:8-14

En gång var ni mörker, men i Herren har ni nu blivit ljus. Lev som ljusets barn – ljuset bär frukt överallt där det finns godhet, rättfärdighet och sanning – och tänk på vad Herren vill ha. Ta inte del i mörkrets ofruktbara gärningar. Mer än så, avslöja dem – vad sådant folk har för sig i skymundan är en skam till och med att tala om. Men när alltsammans avslöjas av ljuset blir det synligt, för överallt där något blir synligt finns ljus. Därför heter det: »Vakna, du som sover, stå upp från de döda, och Kristus skall lysa över dig.«

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Joh 9:1-41

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Lärjungarna frågade honom: »Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?« Jesus svarade: »Varken han eller hans föräldrar har syndat, men Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta. Så länge jag är i världen är jag världens ljus.« Sedan spottade han på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Själv sade han: »Det är jag.« Då frågade de: »Hur öppnades dina ögon?« Han svarade: »Han som heter Jesus gjorde en deg och strök den på mina ögon och sade åt mig att gå till Siloadammen och tvätta mig. Jag gick dit och tvättade mig, och sedan kunde jag se.« De frågade honom: »Var är han?« Han svarade: »Jag vet inte.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.«

Judarna trodde inte på att han hade varit blind och fått sin syn, så de kallade till sig den botade mannens föräldrar och frågade dem: »Är det här er son som ni säger var född blind? Hur kommer det sig att han kan se nu?« Föräldrarna svarade: »Vi vet att det här är vår son och att han föddes blind. Men hur han kan se nu vet vi inte. Och vem som har öppnat hans ögon, det vet vi heller inte. Fråga honom, han är gammal nog, han kan svara för sig själv.« Detta sade föräldrarna av rädsla för judarna. Redan då hade nämligen judarna kommit överens om att den som erkände Jesus som Messias skulle uteslutas ur synagogan. Det var därför som mannens föräldrar sade: »Han är gammal nog. Fråga honom själv.«

För andra gången kallade de alltså till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: »Ge Gud äran. Vi vet att den här mannen är en syndare.« Han svarade: »Om han är en syndare vet jag inte. Men det vet jag, att jag som var blind nu kan se.« De frågade honom: »Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?« Han svarade: »Det har jag redan sagt er, men ni ville inte lyssna. Varför vill ni höra det igen? Kanske ni också tänker bli hans lärjungar?« Då snäste de av honom

och sade: »Du är hans lärjunge, men vi är Moses lärjungar. Vi vet att Gud har talat till Mose, men varifrån den här mannen kommer, det vet vi inte.« Han svarade: »Ja, det är det märkliga, att ni inte vet varifrån han kommer, och ändå har han öppnat mina ögon. Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon fruktar Gud och gör hans vilja, då lyssnar han till honom. Aldrig förr har man hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind. Om den här mannen inte vore sänd av Gud hade han inte kunnat göra någonting.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom. Och Jesus sade: »Till en dom har jag kommit hit till världen, för att de som inte ser skall se och de som ser skall bli blinda.«

Några fariseer som var tillsammans med honom hörde detta och sade till honom: »Är kanske vi också blinda?« Jesus svarade: »Om ni vore blinda skulle ni vara utan synd. Men nu säger ni att ni ser. Er synd står kvar.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 9:1, 6-9, 13-17, 34-38

Vid den tiden, när Jesus kom gående, fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Jesus spottade på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende. Hans grannar och de som förut hade sett honom som tiggare sade: »Är det inte han som satt och tiggde?« Några sade: »Jo, det är han«, och andra: »Nej, men han är lik honom.« Själv sade han: »Det är jag.«

De förde mannen som hade varit blind till fariseerna. Det var på en sabbatsdag som Jesus hade gjort degen och öppnat hans ögon. Nu frågade också fariseerna honom hur han hade fått sin syn. Han svarade: »Han lade en deg på mina ögon, och jag tvättade mig, och nu kan jag se.« Några fariseer sade: »Mannen han talar om är inte sänd av Gud, han håller inte sabbaten.« Men andra sade: »Hur skulle en syndare kunna göra sådana tecken?« De var alltså oeniga, och därför frågade de den blinde en gång till: »Vad tror du själv om honom, eftersom han öppnade dina ögon?« Han svarade: »Att han är en profet.« Då sade de till honom: »Du föddes syndig alltigenom, och du skall undervisa oss!« Och de körde ut honom.

Jesus fick höra att de hade kört ut honom, och när han träffade honom frågade han: »Tror du på Människosonen?« Han svarade: »Vem är han, herre? Jag vill tro på honom.« Jesus sade: »Du har sett honom. Det är han som talar med dig.« Då sade han: »Jag tror, herre« och föll ner för honom.